

læg paa 100 Kr. Det giver en Besparelse af 112,700 Kr. Det har staaet klart for Udvalget, at de Lønninger, som man giver Lærerne fra Kommunens Side efter Lovforslaget, ingenlunde ere store. Naar saaledes de laveste Lønninger fra Kommunens Side er for en Andenlærer under særlige Forhold 500 Kr., for en Første- eller Enelærer under særlige Forhold 600 Kr., og for en Forstolelærerinde under særlige Forhold 350 Kr., saa er det jo meget lave Lønningsbeløb. Under almindelige Forhold er det saa, at Lønningen kan fastsættes for Første- og Enelærere fra 700 til 900 Kr., under særlige Forhold op til 1,100 Kr., og for Andenlærere fra 500 til 700 Kr., men alligevel ere disse Lønningstillæg fra Kommunens Side ikke til at skære bort af, det kan ikke være rimeligt, at man der foretager Bæstøring. Derimod har man ment, at Forholdet er noget andet ved de Lønningstillæg, som tillægges af Statskassen, fordi de efter Flertallets Mening ere ret betydelige. Man kan her uden at begaa nogen Uret foretage disse mindre Bæstøringer, som ere foreslaaede af Flertallet, og derved kommer man til at spare det Beløb, der efter Flertallets Mening saa haardt trænges til paa andre Steder, uden at man stiller yderligere Krav til Statskassen. Under Nr. 50 er der af det samme Flertal, som har stillet disse Forslag om Bæstøring, stillet et Forslag, som gaar ud paa i højere Grad, end det er tilfaldet eller i alt Fald foreslaaet i Lovforslaget, at fikse Kommunerne mod yderligere Paalæg til Lønninger. Det hedder i Lovforslagets § 12, at naar Begyndelseslønningerne til de nu bestaaende Embeder og de Embeder, der skulle oprettes, naar denne Lov træder i Kraft, skulle fastsættes, skulle, saa vidt muligt, de Udgifter, Kommunerne nu have til Skolevæsenet, strække til. Her i Ændringsforslaget foreslaa vi, at det nærmere skal fastsættes, hvorvidt man kan paalægge Kommunerne yderligere Udgifter til Skolevæsenet, idet vi mene, at der ikke skal paalægges nogen Kommune et yderligere Beløb at udrede ud over de laveste Lønninger, nemlig 600 Kr. for en Første- og Enelærer, 500 Kr. for en Andenlærer og 350 Kr. for en Forstolelærerinde. Det er jo ikke sikkert, at Kommunerne derfor slippe for at faa et Paalæg. Det kan godt se, hvor der skal

oprettes et nyt Embede, at Kommunernes nuværende Udgift til deres Skolevæsen ikke kan slaa til selv med de her nævnte lave Beløb. Men det Paalæg, de her faa, er i alt Fald begrænset, det kan ikke blive overordentlig stort, og det er ogsaa Udvalgets Flertals Mening, at det bør være begrænset. Derimod er det selvfølgelig intet til Ginder for, at Kommunerne frivillig gaa yderligere. Hvis der ved Forhandling med Ministeriet opnaas, at Kommunalbestyrelsen frivillig gaar højere, staaer det dem selvfølgelig frit for; det har været Flertallets Mening, men at der ikke maa paalægges dem noget herudover. Ændringsforslag under Nr. 51 og det dertil sig knyttende Ændringsforslag Nr. 73 angaa Jordlodderne. Som ærede Medlemmer vide, har der her ved første Behandling været ført en temmelig indgaaende Diskussion om, hvorvidt det vil være rigtigt at bortstjære Jordlodderne fra Skoleembederne eller beholde dem. I den Henseende har der ogsaa i Udvalget været ført ret indgaaende Forhandlinger, men Udvalget enedes om de to nævnte Ændringsforslag. Det første angaar Taksationen af Jordloddernes Indtægter og Indtægten af Fouragen. I Lovforslaget var det foreslaaet, at Taksationen skulde finde Sted af 5 Mænd: 1 valgt af Læreren, 1 af Sogneraadet, 1 af Skoledirektionen og 2 af Skoleraadet. Disse 5 Mænd skulde taksere Jordloddernes Indtægter og Fourageindtægterne. Udvalget har ment, at det vilde være fuldt saa rigtigt, i Stedet for at vælge disse 5 Mænd, at lade Burderingen foretage efter Reglerne i Lov af 19de Marts 1869 om Udlaan i faste Ejendomme af umyndiges Midler. Det er en Taksation, man allerede nu har og kender og almindelig erkender for at være god. Den foreslaar Udvalget her. Under Nr. 73 har Udvalget enedes om, at Afsløsningen af et Embedes Jordlod ikke kan finde Sted, medmindre baade Lærere og Kommunalbestyrelse derom ere enige. Udvalget har ikke fundet det rigtigt, at det skulde staa i en Lærers Magt at tvinge Kommunalbestyrelsen til at sælge Jordlodden og give ham Erstatning derfor. I det hele taget tror jeg at kunne sige, at Stemningen i Udvalget nærmest er gaaet i den Retning, at det ikke vilde være heldigt, at Jordlodden bliver taget bort fra Lærereembedet. Ganske vist kunne Forholdene være saaledes i Æ-